

Nedeľa 5. týždňa v Cezročnom období (cyklus C)

Rozjímanie na nedeľu 5. týždňa
v Cezročnom období (cyklus C).
Navrhované témy sú: Kristus
môže zmeniť náš život; mnohí,
podobne ako apoštoli,
prenechali svoju loď Ježišovi;
milovať Boha tak, ako on chce
byť milovaný.

09.02.2025

VELA BOLO ĽUDÍ, ktorí mali možnosť
vidieť Pána, počúvať Ho, nasýtiť sa

jeho prítomnosťou. „Zástup sa tlačil na Ježiša, lebo chcel počuť Božie slovo“ (Lk 5, 1), hovorí nám evanjelium. Sloveso, ktoré používa – „tlačiť sa“ – nám dáva predstavu o počte ľudí, ktorí sa zhromaždili pri Genezaretskom jazere. Museli sa zhromaždiť, aby sa dostali do Ježišovej blízkosti. Keď sa však pozrieme na celé Pánovo pôsobenie na zemi, môžeme sa pýtať: koľkí z týchto ľudí dovolili, aby Kristovo poslanstvo skutočne zmenilo ich život? Možno sa v mnohých prípadoch stalo to, čo neskôr opísal svätý Josemaría: že Ježišovo poslanstvo môže prejsť „ako voda prejde cez kamene, nezanechajúc stopy“[1].

Aj v súčasnosti môžeme uvažovať o podobných scénach: existuje mnoho ľudí, dokonca aj nekresťanov, ktorých Ježišovo poslanstvo priťahuje; existuje nekonečné množstvo zdrojov, ktoré nám hovoria o jeho osobe, jeho

postave, jeho posolstve... a vždy
vzbudzujú záujem. Kolík sa však z
tohto kontaktu s Ježišom denne
obrátia? Kolík sa otvorí daru
nábožnosti, ktorý premieňa náš
vzťah s Bohom? Pán nám ponúka
„priateľstvo, ktoré mení náš život a
naplňuje nás nadšením a radosťou.
Preto v nás dar zbožnosti vzbudzuje
predovšetkým vďačnosť a chválu. To
je v skutočnosti najautentickejší
motív a zmysel nášho uctievania a
adorácie. Keď nám Duch Svätý dáva
vnímať Pánovu prítomnosť a všetku
jeho lásku k nám, zohrieva naše
srdcia a takmer prirodzene nás
pohýna k modlitbe a sláveniu“[2].

NA TOM ISTOM MIESTE sa v ten istý
deň odohral aj opačný jav. Všetko sa
začalo Ježišovou iniciatívou:

„Nastúpil na jednu z lodí, ktorá
patrila Šimonovi, a poprosil ho, aby

trocha odrazil od brehu“ (Lk 5, 3), aby Ho zástup ľahšie videl a počul. Toto jednoduché gesto bolo začiatkom spoločného príbehu. Rybári si najprv mysleli, že robia Ježišovi láskavosť. Postupne si však uvedomili, že preberá riadenie lode. O niekoľko minút neskôr si uvedomili, že boli svedkami niečoho mimoriadneho: zázračného úlovku rýb. A nakoniec, keď sa vrátili na breh, pochopili, že v budúcnosti už nič nebude také ako predtým. Bolo to, akoby po prvýkrát otvorili oči.

To, čo sa stalo vtedy na Genezaretskom jazere, sa zopakovalo nespočetnekrát. Mnohí si, žiaľ, neuvedomili, že to bol Ježiš, kto ich žiadal o loď, a tak sa ich život možno vždy odvíjal akoby v jednej dimenzii. Našťastie mnohí iní v priebehu dejín povedali áno. Tolko kresťanov, ktorí nás vo viere predišli, ukazuje, že Boh volá aj naďalej. Zvlášť jasne žiari odpoveď svätých. Pred

Genezaretským jazerom Boh povolal Máriu v Nazarete. A o stáročia neskôr v Miláne vzbudil Augustína, v Siene Katarínu, v Pamplone Ignáca, v Ugande Karola a v Logrone mladíka menom Josemaría. Všetci povedali áno a podobne ako tí prví rybári okrem toho, že objavili všetky rozmery svojho života, zmenili aj beh dejín.

NIEKOLKO SLOV svätého Josemaríu nám dáva kľúč k pochopeniu, prečo sú dve možné cesty opísané v dnešnom evanjeliu také odlišné: „Nechám sa pohltiť, premeniť, obrátim sa, znovu sa obrátim k nášmu Pánovi a budem ho milovať tak, ako on chce byť milovaný“[3]. Je možné, že rozdiel medzi ľuďmi, ktorí v ten deň jednoducho počúvali Pána, a apoštolmi, ktorí videli, ako sa ich život navždy premenil, spočíva práve

v tejto intuícii: milovať Boha „tak, ako on chce byť milovaný“. Kým jedna skupina jednoducho počúvala jedno posolstvo spomedzi mnohých, ostatní pochopili, že za Ježišovým konaním je láska. A tvárou v tvár láske môžeme slobodne prejsť, ale môžeme tiež slobodne nasadiť svoj život a vydať sa na dobrodružstvo, ktoré sľubuje najväčšie šťastie.

Rozjímanie nad touto scénou nám teda môže okrem iného pomôcť uvedomiť si túto výzvu byť, slovami svätého Josemaríu, „tými, čo milujú Boha“[\[4\]](#). Prijatie tohto pozvania si však môže vyžadovať, aby sme si vopred položili otázku: Ako chce Pán, aby som Ho miloval? Sväté písmo nám ponúka mnoho odkazov, aby sme našli odpoveď: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou“ (Dt 6, 5), hovorí Deuteronómium; „milujte sa navzájom, ako som ja miloval vás“

(Jn 13, 34), hovorí nám sám Kristus. Stručne povedané, „kresťanské posolstvo nebolo len *informatívne*, ale aj *performatívne*. To znamená, že evanjelium nie je len oznámením vecí, ktoré možno vedieť, ale vytvára skutočnosti, ktoré menia život“[5].

Najlepším príkladom tohto premieňajúceho rozmeru Kristovej prítomnosti je Najsvätejšia Panna Mária: povedala: „Nech sa mi stane podľa tvojho slova“ (Lk 1, 38). Tieto slová, ktoré opakujeme pri modlitbe Anjel Pána, sú najlepším vyjadrením poslušnosti voči Božiemu dobrodružstvu. Ide o uznanie, že každý deň „Ježiš prechádza okolo nás a očakáva od nás – dnes, teraz – veľkú zmenu“[6].

.....

[1] Svätý Josemaría, *Ísť s Kristom*, bod 59.

[2] František, *Audiencia*, 4-VI-2014.

[3] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 59.

[4] *Ibid.*, bod 60.

[5] Benedikt XVI, *Spe Salvi*, bod 2.

[6] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 59.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/nedela-5-
tyzdna-v-cezrocnom-obdobi-cyklus-c/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/nedela-5-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi-cyklus-c/)
(17.08.2025)